

IOAN. BAPTISTÆ
HODIERNA

CONTROVERSIARVM FORENSIVM,

ET

PRACTICARVM QVAESTIONVM,

Super l. Hac edictali C. de secundis nuptiis.

TOMI DVO.

CONTROVERSIARVM
FORENSIVM
IO. BAPTISTÆ HODIERNÆ
I. C. NEAPOLITANI
Olim Primarij Causarum Patroni;

*Deinde Magna Curia in Civilibus Judiciis, nunc vero in Sacro Regio
Neapolitano Consilio Senatoris Integerrimi*

LIBER VNICVS.

In quo abstrusissimæ quæque Dissertationes in supremis Regni Neapolitani
Senatibus, hactenus non agitæ, altiori stylo pertractantur.

*Opus non tantum Advocatis, verum etiam Iudicibus, cunctisque Forensis
Palaestra Athletis perutile, ac necessarium.*

EORVNDÈM SUPREMORVM TRIBVNALIVM
grauissimis Decisionibus Controversijs ad calcem adjectis.

Cum Indicibus, & Summariis clarissimis locupletatum.

GENEVE,
Sumptibus Ioannis Hermanni Widerhold.

ANNO MDCCXVII.

DIVO NICOLAO TOLENTINATI

Huius Operis Dedicatio.

IBI NICOLAE TOLENTINAS,
Qui perpetuam cum Humani generis hoste quæstio-
nem subtrivisti, quæstiones legales tuo patrocinio
devinctus, consecravisti, ut qui meis laboribus uti volue-
rint, à te pugnare pro iustitia condiscant. Quid enim
totus vita cursus tibi fuit, nisi perpetuus cum vigili
hoste conflictus? mirandum sanè militem quem hostis
antè veteranum expertus est, quàm tyrocinium faceres in Christiana
militia. Munitissimam carnis arcem adhuc infans ieiunio aggressus,
expugnasti. Neque te postea Veneris puer potuit adultum vincere,
quia tu puer ea tractabas arma, quibus ille vinceretur. Sensus stipendiariorum
tibi fecisti: oculos vigilantia tactum cilicio, gustum inedia, egrotantium
factore nares, auditum divinarum recitatione laudum armasti: omnibus per-
petuas excubias indixisti. Ingemuit tartarea militia Princeps, auxiliario
milite desitutus: carnis perfidiam, & sensuum ultus est flagris: sed qui te
orantem verberibus acriter afficiebat, tu isipse verbis acrius afficiebatur.
Te vidit ferrea catena constrictum, sed nihil magis extimuit, quàm te
sponte captivum: nec speravit posse illecebris capi, quem foris ferreo pœniten-
tiae, intus aureo Charitatis vinculo captum teneret amor. Terrificis te spe-
ctris nocturnas inter tenebras orantem invasit: sed quo pacto timorem
incuteret Nicolao, cuius è pectore timorem excusserat perfecta charitas?
larvatus pugnam inivit, ut victum se minus puderet. O dignissimam
Nicolai victoriam, cui melius quàm Romanis præliis interessent Cælites!
Sileat nunc Apollinis melodia qui Iossi post gigantes fulmine detectos, di-
uorum agmine stipatus, suavissimis modulis cecinit epinicion: Habeat
sibi Nicolaus sex ante obitum menses singulis noctibus Angelos præci-
nentes qui Tartareos Gigantes devicit qui eorum machinas disiecit. Sed
tibi sanctissime Nicolae Tolentinas, meæ, meorumque salutis, & fortu-
narum assertori, nullam in huius Operis Dedicazione gratiam referimus
agimus tamen plurimas, habemus aternam. tamen enim multa in me,
& meos à te Beneficia profecta sunt, ut amens sim, si ea vel enarrare
me posse, considam. tu mihi in maximo, vel capitis, vel fortunarum peri-
culo versanti, non semel adfuisti: tu meorum, vel morbo, vel alia calami-

CONTRIBUTIO FORENSIS

IVRIS COMMVNIS, ET REGNI NEAPOLITANI,

Cum Definitionibus Supremorum eiusdem Tribunalium.

LIBER VNICVS.

A V T H O R E

IO. BAPTISTA HODIERNA

I. C. NEAPOLITANI.

SVMMARIVM.

- 1 **E**mphtyeuta rem emphyteuticam alienare non potest, nisi requisitis Domino, & n. 27.
- Amplia etiam data facultate alienandi, cuiusvisque voluntatis, n. 21.
- Facultas alienandi emphyteuta concessa, cuiusvisque, non operatur.
- Emphyteuta recuperans, ubi alienatione irrequisita dominus, tenet penam aduersarij, nisi sit dominus, n. 66.
- Emphyteuta alienandi pariter, vel irrequisitis domino, an cadat litis re emphyteutica?
- Concessio in emphyteuticam facta facultate affrancandi in pecunia sapit naturam emphyteuticam, & venditur, n. 21.
- Vendens rem eam p. 21, quod pendens pro eius solutione res sit locata, non tenetur ad compositionem mercatoris, re perempta.
- Causa non debetur re perempta.
- Periculum, & commodum rei empta, sicut ad emptorem.
- Ita conveni, habet locum in possessione in emphyteuticam, data potestate affrancandi in pecunia.
- Quantum, loquendo de emptione, & venditione, verificatur etiam in concessione in emphyteuticam cum facultate affrancandi in pecunia.

Io. Baptista Hodierna.

- 13 Permutatio, quando dicatur venditio.
- 14 Emphyteuta, licet finita, vel caducitate contractu, an excludatur a facultate affrancandi in pecunia sibi concessa, & n. 16. & 55.
- 15 Contractus, qui in veritate est emptio, & non propter partes appellatur.
- 17 Copula dissolutio, an facultas affrancandi sit posita in eodem contractu emphyteutis, an in alio separato, imputatur & n. 26.
- 19 Emphyteuta licet cadat ab emphyteuti, non cadit a iure rem redimendi.
- 20 Quia locus non habet, nisi in casibus a iure expressis.
- 21 Estiam affrancandi in concessione in emphyteuticam posita, est pars illius contractus, n. 53. 54. & 58.
- 22 Prelatio competit domino, re absque eius consensu ab emphyteuta alienata, non obstante iure luendi emphyteuta concessio.
- 23 Alienatio rei emphyteuticam absque domini consensu est nulla.
- 24 Emphyteuta rem emptore tradere non potest, sed dominum illum inducere debet in possessionem.
- 25 Dominium rei emphyteuticam, non manifestatur ex solo titulo emphyteutis, sed etiam ex aliis, n. 103.
- 26 Consensus Domini in alienatione rei emphyteuticam, est de essentia contractus.

PRACTICARVM QVÆSTIONVM

AD FAMIGERATVM TEXTVM

L. Hac ediçtali C. de secund. nupt,

SEMICENTVRIA,

In qua non minus noua, quàm grauissimæ Decisiones Iudicentibus, Causarumque Patronis, per quàm vtilis, atque adeo necessariæ, Et hætenùs non perpen-
sæ, Nunc primùm enucleantur.

AUCTORE

IO. BAPTISTA HODIERNA

IVRISCONS. NEAPOLITANO.

Olim Primarij Causarum Patroni.

*Deinde Magna Curia in Civilibus iudiciis, nunc verò in Sacro Regio
Neapolitano Consilio Senatoris integerrimi.*

Accesserunt locupletissimi Indices, alter Quæstionum, Rerum
alter Singularum.

GENEVE.

Sumptibus Ioannis Hermannii Widerhold.

ANNO MDCLXVII.

ILLVSTRISSIMO VIRO

Amplissimoque Patricio

D. HECTORI CAPICIO LATRO

REGIO CONSILIARIO, &c.

Ioan. Baptista Hodierna I. C.

EGALES hasce lucubrationes, tibi vni
(Illustrissime Senator) nuncupare decre-
ui, siue gentis tuae splendorem, siue perso-
nae dignitatem, siue tua in me, atque adeo
in vniuersam Rempublie. merita perpen-
dam. Quis enim tot peruetustae familiae tuae praecellosos
viros summamque ditionis Procures ignoret? quos inter
Parisus ille, Marinus, ac Petrus Latri sub Sueuis Princi-
pibus, alter Sardiniae Imperialis Vicarius, Caeteri inter
Regni Regulos memorantur, Itemque Ioannes, & Flori-
dallus Latri sub Andegauensibus, ac Dyrrhachinis Re-
gibus, alter Equitum, Peditumque Dux, alter Neapoli-
tani Regni Marescallus, eiusdemque Prorex; Denique
(caeteris omissis) Antonius, ac Iunior Petrus sub Ara-
goneis Regibus supremi ordinis a latere Senatores. Si ad
personae tuae dignitatem, & amplitudinem respiciam,
quis profundam Ciuilis sapientiae facultatem, quis mo-

PRACTICAE
QVÆSTIONES

Ad interpretationem L. hac edictali
 C. de secund. nupt.

IO. BAPTISTÆ HODIERNÆ
I. C. NEAPOLITANI.

ARGVMENTVM.

Numquid donatio facta ab altero ex
 conjugibus filiis natis ex secundo
 matrimonio subiaceat dispositioni
 L. hac edictali C. de secund. nupt.

S V M M A R I V M.

1. Dispositio L. hac edictali C. de secundis nupt. non militat in donatione facta filiis secundi matrimonij. Contrarium num. 6. Sed distinguitur num. 17.
2. Parenti relicta legitima filijs primi matrimonij, potest reliquum disponere in filios secundi.
3. Filius secundi matrimonij non debet esse detestatus conditionis, quam quilibet extraneus.
4. Dispositio L. hac edictali locum habet in donatione filijs secundi matrimonij, si tamen sit filius ex primo matris legitima relicta, sed contrarium n. 7.
7. Ex donatis filijs, censetur patris persona contemplata.
8. Dispositio L. hac edictali ad quid introducta.
9. s. fin. auib. de nupt. procedit ubi pater esset mortuus.
10. Quid lex non dicit, nec nos dicere debemus.
11. Testator, in decis. 70. num. 11. constat, & num. 16.
12. Verbum vaga in testamento prolatum, necessarium inducit ad hoc, cum sicut.
13. s. fin. auib. de nupt. declaratur.
14. Verbum Hæretice patris, consilium, quomodo necessarium inducit.
15. Concilium Tridentinum sess. 15. cap. 17. declaratur.
16. Mater secundo nubens, censetur filios primi matrimonij exheredare.

19. Donatio à matre filiis secundi matrimonij facta, viuentis patre, censetur in eandem L. hac edictali. Secus à patre, & si vivat mater n. 20.
21. Pater optimus pater filios capere consiliam.
22. Pater presumitur magis diligere filios, suos, primi, siue secundi matrimonij, quam propriam uxorem.
23. Mater barbara non potest ex hereditaria causa donationem per prius filios primi matrimonij factam revocare. Limita in patre num. 24.
25. Dispositio L. hac edictali ne dum in patre, & matre procedit, sed in filiis quosque secundi matrimonij. Sed interdictum n. 29. & 35. cum seq.
26. Eadem ratio presumptiva, quæ militat in matre barbara, etiam filios primi matrimonij relictos in patre habendo. Sed contrarium num. 28.
27. Dispositio L. hac edictali, non tantum realem, considerat acquisitionem, sed etiam contemplationem, sed contrarium n. 51. & seq. §. 61.
28. Datum viro filio, censetur datum contemplatione ipsius filii.
29. Pater arrogator, nihil potest filio arrogato impuberi substituere in partibus illi debitis super bonis arrogatoris, sed etiam in his, quæ arrogatori acquisiverit ex beneficio arrogatoris.
30. Donatio facta filio ex secundo matrimonio, non censetur patris contemplatione facta, ubi in filio donatoris mortuus, & collectura consideratur. Sed contrarium n. 86.
31. Donatio facta filio secundi matrimonij, non censetur facta contemplatione patris, ubi filius esset studiosus.
32. Item ubi esset facta, etiam filiorum primi matrimonij, & parum valeret inter.